

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z wniosku K. P.
o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo
K. P. przeciwko J. P.
o rozwód,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 lipca 2022 r.,

**odmawia oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć
powództwo.**

UZASADNIENIE

1. K. P. pismem z 1 lipca 2022 r. domagała się oznaczenia sądu właściwego miejscowo w sprawie o rozwód przeciwko J. P. Wniosła o oznaczenie Sądu Okręgowego w T. jako sądu, przed który należy wytoczyć powództwo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

2. Od 7 listopada 2019 r., czyli od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, o oznaczenie sądu właściwego przez Sąd Najwyższy może wystąpić wyłącznie sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.). Tak określony krąg uprawnionych podmiotów inicjujących postępowanie przed Sądem Najwyższym wyklucza możliwość skutecznego złożenia przedmiotowego wniosku przez inne podmioty, w tym strony toczącego postępowania lub podmioty zamierzające wystąpić na drogę sądową. Prezentowana wykładnia art. 45 § 2 k.p.c. uwzględnia

językowe brzmienie przepisu w powiązaniu z uzasadnieniem projektu wskazanej ustawy, w którym wskazano, że stronie przysługiwać będzie wyłącznie prawo wnioskowania o tego rodzaju wystąpienie. Dodatkowo wskazane ograniczenie możliwości występowania w trybie art. 45 § 2 k.p.c. pozwala na jednoznaczne sprecyzowanie przedmiotu postępowania, w którym oznaczenie sądu miejscowo właściwego występuje, gwarantuje aktualność decyzji Sądu Najwyższego oraz przynajmniej częściowo zmniejsza niebezpieczeństwo wydania sprzecznych orzeczeń przez Sąd Najwyższy (postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 grudnia 2019 r., V CO 288/19; z 16 lutego 2022 r., III CO 152/22). Wyników tej wykładni nie podważa argument z szybkości postępowania, skoro art. 45 § 2 k.p.c. wprost wskazuje na sąd jako podmiot umocowany do wystąpienia do Sądu Najwyższego.

Jedynie marginalnie wskazać trzeba, że, wnosząc pozew, strona może zwrócić sądowi uwagę na potrzebę przedstawienia stosownego wniosku do Sądu Najwyższego. Stanowisko strony nie jest jednak dla sądu wiążące (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2021 r., IV CO 252/21).

3. Wniosek K. P. nie mógł zostać zatem uwzględniony jako pochodzący od pomiotu nieuprawnionego (art. 45 § 2 *a contrario* k.p.c.) (tak też postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 grudnia 2019 r., V CO 243/19; z 11 marca 2021 r., III CO 15/21; z 11 marca 2021 r., V CO 32/21).

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.